

Sådan underskud bør ikke tillades fradraget i indtægten om bord, idet det først kan opgøres efter indkomstårets udløb, medens sømandsskatten er en løbende beskatning af den månedligt opgjorte indtægt om bord.

For ikke helt at udelukke, at der kan tages et vist hensyn til underskud ved virksomhed i land, har man fundet det rettest at foreslå, at den sømand, hvis indtægt i land udviser et underskud på mere end 300 kr., skal have adgang til at indgive andragende til finansministeren om lempelse af den af ham i et lønningsår udredede sømandsskat. Den nævnte beløbsgrænse er fastsat af praktiske hensyn, jfr. reglerne i §§ 15 og 16 om, at indkomstbeskatning af eventuel indtægt i land undlades, når indtægten ikke overstiger tilsvarende beløb. Ved behandlingen af sådanne andragender vil det være naturligt at se hen til, om den udredede sømandsskat væsentlig overstiger det skattebeløb, som skulle udredes, hvis hele indtægten var blevet beskattet i land. En eventuel særlig lav kommunal indkomstbeskatning i den kommune, hvori sømanden hører hjemme, bør herved ikke få betydning, men man bør alene tage i betragtning, om der er betalt væsentligt for meget i statsskat.

Til § 30.

Af de i den almindelige lovgivning om indkomst- og formueskat til staten indeholdte regler, som kan tænkes at finde anvendelse på sømandsskatten, kan nævnes reglerne om ansvar for urigtige oplysninger, jfr. forslaget § 23, stk. 3, om inddrivelse af resterende sømandsskat, samt om bevillingsmæssig lempelse, jfr. bemærkningerne til forslaget § 6.

Bestemmelsen i stk. 2 tager kun sigte på de særlige opgaver, der følger af sømandsskatteordningen, således navnlig udstedelse af sømandsskattekort.

Til § 31.

Ved denne bestemmelse foreslås der som omtalt under bemærkningerne til forslaget § 3 en væsentlig udvidelse af den kreds af sømænd, som inddrages under skattepligten til den danske stat.

De gældende regler om skattepligt til staten findes i § 2, nr. 1, i lov nr. 149 af 10. april 1922 om indkomst- og formueskat til staten, hvorefter skattepligten påhviler „enhver person, der er bosat her i landet (jfr. § 3, nr. 3)“ . . .

En sømand vil efter denne del af bestemmelsen, såfremt han har bopæl her i landet, blive fuldt skattepligtig til den danske stat uden hensyn til, på hvilket skib han tjenstgør, og uden hensyn til hans nationalitet. Hvad der nærmere ligger i kravet om bosættelse eller bopæl, beror efter praksis på omstændighederne i de enkelte tilfælde; men sædvan-

ligvis vil opretholdelse af bolig i egen ejendom eller leje af lejlighed bevirke, at betingelsen må anses for opfyldt. Det ligger i sagens natur, at bosættelse her-efter lettere kan påvises for gifte end for ugifte søfolk, og at det vanskeligt kan tænkes, at ugifte udenlandske sømænd opfylder bopælsbetingelsen.

Selv om en sømand imidlertid ikke opfylder bopælsbetingelserne, påhviler skattepligten til den danske stat ham efter den nævnte lovbestemmelse endvidere, såfremt han „uden at have fast bopæl gør tjeneste om bord på skibe, der har hjemsted her, og som stadig befinder sig i havne her i landet eller på rejser mellem sådanne, eller som sejler i rutefart mellem havne her i landet og i udlandet“.

Skattepligten til staten er i disse tilfælde knyttet til tjenstgørelse på dansk skib, men kun såfremt skibet til stadighed befinder sig i indenrigsfart eller går i rutefart mellem danske og udenlandske havne, og skattepligten er udelukket, såfremt den pågældende sømand dokumenterer at have fast bopæl i et fremmed land.

Medens der ikke foreslås ændringer i den bestående retstilstand vedrørende den på bopæl begrundede skattepligt til staten, vil der efter det stillede forslag til ændret affattelse af den citerede bestemmelse i statsskatteoven ske ændring i de betingelser, under hvilke tjenstgørelse på dansk skib medfører fuld skattepligt til den danske stat. Det foreslås nemlig, at sådan skattepligt for fremtiden skal påhvile enhver dansk statsborger, der tjenstgør på et skib med hjemsted her, idet der herved opstilles en lovsformodning om, at en sådan sømand har bevaret sin tilknytning til Danmark. Denne regel er tildels motiveret i hensynet til praktiseringen af sømandsskatten. En skibsfører vil i mange tilfælde ikke kunne afgøre, om en sømand kan anses for at have bevaret sin bopæl i Danmark, medens sømandens statsborgerforhold derimod som regel fremgår af hans søfartsbog. Navnlig for ugifte danske sømænds vedkommende vil reglen få betydning, idet de fremtidig i videre omfang end hidtil vil blive inddraget under beskatning til den danske stat. Herved tilgodeses også et ønske, der er fremsat fra de søfarendes side, om en mere ensartet beskatning om bord på de danske skibe.

Da der er tale om en ændring i statsskatteoven, kommer bestemmelsen til at omfatte sømænd på alle danske skibe, uanset om skibene falder ind under sømandsskatteordningen eller ej.

En sømand, der er dansk statsborger, kan dog afkræfte den opstillede lovsformodning om tilknytning til Danmark ved at godtgøre, at han har bopæl i udlandet, eller — hvad der sikkert kun vil have praktisk betydning i få tilfælde — at han aldrig har